

Wd

Werdshuset den
allvetande qvarken
nummer 1 anno 2001

SHAMELESS PICTURES FROM THE TRIP

SKIFTE

Ledaren

Hej och välkomna till ett nytt nummer av Wd och ett nytt år. Det är inte bara det här numret som är nytt, så är även Wd-redaktören. Jag har övergått från att vara (o-)ansvarig utgivare till att få skriva alla roligheterna själv. Det är bra. Den mer otacksamma uppgiften att ta bort roligheter som är alltför roliga eller elaka för att få tryckas lämnar jag över till Christian med glädje. Nu kan jag bara roa mig och inte vara allvarlig och politiskt korrekt. Ännu bättre! Lycka till Christian!

Det här numret ska ge alla chansen att få veta det som hände när de själva hade däckat och framför allt vad de gjorde som de inte längre minns. För visst har det hänt saker som passar in i det här numret oxå. Det är bra med människor som inte drar sig för att tala om för Wd vad deras (i alla fall hittills) vänner har gjort.

Det är inte alltid så lätt att sålla i skvallret och få veta vad som egentligen är sannigen. Men lyckligtvis är allt som står i Wd per definition sant vilket underlättar min uppgift. Det gäller

bara för mig att skriva något och låta det gå i tryck för att det ska bli sant. Tänk att få den möjligheten att skapa historia. Det ni! Där gick ni miste om att skapa er egen verklighet för det här året. Det blev min uppgift och den tän-

ker jag sköta... Så se upp i vintermörkret för när ni minst anar det kan Wd vara där och omvärdera det som ni trodde var verkligheten och förvandla den till era fantasier. Och då får alla roligt, kanske till och med åt dig, för det är väl ändå ingen som tror att jag tänker skriva om mig själv! Så om ni i fortsättningen vill undvika att hamna i rampljuset så

skriv Wd själv nästa år! Då har ni alla möjligheter att skriva roligare och mindre töligt än vad jag gör just nu och det är ju säkert bra för er. Och antagligen även för de som ska läsa det hela.

Än en gång varmt välkomna till detta nummer. Jag hoppas att det ska vara till belåtenhet. Om det inte är det så skicka in roligare skvaller i fortsättningen... Allt tas tacksamt emot av mig.

/Annika

Tack

Stort tack till alla som skvallrat för mig, för alla foton som jag har fått välja bland och tack till alla som anordnat fester där folk haft chansen att göra bort sig. Jag skulle också vilja tacka Magnus Bäck för all hjälp med PageMaker och layout samt Christian Berling för att han låter mig trycka det här.

Innehåll

Ledare	2
Innehåll	3
Sett och hört	4-5
Lassie på nya äventyr	6
En sann saga	7
Flix toler	8

Delar av styrelsen tycker att den här bilden är rolig. Tja, säger Wd-redaktören. Texteditorn vi hör inte direkt till favoriterna... Men när högste chefen (läs sektionsordförande) krävde att den skulle vara med om jag ville trycka en bild av honom (se längre in i tidningen) så fick den vara med i alla fall.

Redaktör: Annika Svensson
Ansvarig utgivare: Christian Berling
Fotografer: Annika Svensson,
Christian Berling
Gästskribenter: Flix Reychman,
Lars Johansson

Sett och hört

André "Tistel" Nilsson d97

André vill inte gärna ta på sig ansvar för någonting om man ska tro följande uttalande: "Jag känner mig inte kollektivt ansvarig förrän jag varit med om något styrelsemöte!"

Christian Berling d00

Wds (o-)ansvarige utgivare tyckts tro att Wd inte har några spioner för på frågan: "Hur mycket vill du hamna i WD?" svarade han helt enkelt: "Annika har gått hem." Trodde han ja! Och tydligen hade han något att försöka dölja i alla fall för så här hälsade han på sina vänner: "Tjenare, jag måste vänta tills golvet stannat." Wd frågar sig vad som hände sen...

Sara Persson d98

Sara är alltid i farten. Vid ett tillfälle utbrast hon: "Favorit i repris" och drog ner byxorna en gång till. Som det kan gå ibland...

Fredrik Simonsson d94

Under skiftesresan fick Simson höra följande kommentar: "Du är lika snuskig som när du var i crème fraîche och doppade!" Wd funderar på vad som kan ha legat bakom detta spännande uttalande.

Torbjörn Eklund d97

Skiftet var ett utmärkt tillfälle för folk att umgås på alla möjliga sätt. Wd lyckades snappa upp följande replik från Torbjörn i ett samtal med Anders Rångevall d98: "Vi kan byta plats sedan så att du är överst!" Wd tyckte att det var bäst att lämna de båda i fred.

Torbjörn är också väldigt förtjust i att få mail, vilket står klart efter att ha hört följande klockan 04.37: "Vem skickar mail till mig nu? Jag måste svara med en gång!"

Han är även rädd om sina kläder (tänk vad hans mamma blir glad!) och kan höras säga saker i stil med: "Nu måste jag byta tröja för jag ska spy!"

Christoffer A Haglund d00

Vissa fester är hårda, men Wd undrar hur hårt man måste däcka om man som Cristoffer lyckas knäcka skalten på glasogonen i det ögonblicket.

E-sektionen traktar efter D-sektionens ordförandemedalj och drar sig tydligen inte för någonting... Tycker någon synd om Fredrik?

Martin Österlund d96

Wd lyckades snappa upp följande kommentar från Martin under en lunch i blå soffan: "...men Max (Mattias Axelsson d96) du och jag har ju aldrig delat säng! Öhh, det var ett dåligt exempel. Men André (Johansson d97) vi har ju aldrig delat dusch! Öhh, det var också ett dåligt exempel."

Patrik Hagberth d98

Hela Numerisk Analys-institutionen är i uppror efter att listor med "inneord på LTH" uppdagats. Listan innehåller namn och händelser på mer eller mindre kända profiler på hela skolan (däribland kända personer på institutionen för Numerisk Analys), och har på den senaste tiden blivit så omåttligt populär att upphovsmannen Patrik Hagberth d98ph har fått lösenordsskydda listorna¹, som för övrigt sträcker sig så långt tillbaka i tiden som v.47 år 1999.

Per-Henrik Persson d00

Sedan Per-Henrik insett att han gjort bort sig alldeles för ofta lämnade han in följande till Wd: "Härmed förnekar jag, Per-Henrik Persson, alla sanningar och osanningar som har hänt och kommer hända under min studietid." Dock är ju allt som står i Wd sant så det var ju ganska onödigt.

Bara för att bevisa detta kommer följande citat från Per-Henrik att tryckas: "Kan inte någon magpumpa mig så jag får i mig mer mat"

Mats Ström d99

Mats låter meddela: "Officiellt sett är jag faktiskt sexslav!"

Markus Helgesson d00

Markus kommenterade sexmästare Johan Persson d99: "Sexmästaren tar sina sexslavar en efter en." Wd knuggar förnöjt händer och ser fram emot mer skvaller...

Mattias Axelsson d96

Mattias lät Wd höra följande kommentar angående honom själv och Måns Holmstedt d99: "Vi låg ju inte ens i sängen då!"

Benny Åkesson d00 visade en av sina stora talagner under årets skiftesresa. Fortsätt med det tycker redaktionen.

¹<http://m1.461.telia.com/~u46112156/password.html>

Lassie på nya äventyr

Redaktionen fick ett brev från Lars Johansson d97, ordförande emeritus.

Date: Sun, 18 Feb 2001 19:02:54 +0100
From: "Lars M. Johansson" <lars.m.johansson@dsek.lth.se>
To: wd@dsek.lth.se
Subject: Skvallert

Hej, hej, hallå!

Jag tänkte att det måste vara herrans tråkigt i WD nu för tiden, när jag inte är hemma och gör korr. Helt enkom på grund av detta (eller kanske inte) passade jag på att göra ett par minnesvärda bravader häromdagen:

JAG HAR LYCKATS FÅ MINA KLÄDER INLÅSTA AV BRITTISKA ARMÉNS SPECIAL-STYRKOR!!!

Jag berättar historien från början:

Det hela började en solig lördag förmiddag. Jag hade, mot bättre vetande, gått med på att ställa upp i Hyde Park Relay, ett 6 x 3 miles stafettlopp runt The Serpent, för Imperial College Union Fencing Clubs räkning. Vi kämpade tappert och sprang våra sträckor med en skumgummisabel som stafettpinne men kom ohjälpligt sist. Vi tröstade oss dock med att vi var det ända laget som inte hade löpning som huvudsysselsättning på något sätt. För våran sistaplats belönades vi med "The Wooden Spoon". Ett väldigt ärofyllt pris (host, host).

Efter prisutdelningen gick jag till kårhuset för att byta om. Jag hade lagt mina kläder (och nycklar och plånbok med busskort) i mitt skåp i kårens omklädningsrum, på tredje våningen i kårhuset.

Samtidigt pågick, i Royal Albert Hall, tvärs över gatan från kårhuset, Mountbatten Memorial blaha, blaha, någonting som innefattade en massa militärer och Drottningen.

Vad jag inte visste (och uppenbarligen ingen annan av deltagarna i stafetten eller dess arrangörer, för den delen) var att armén hade stängt av alla våningar i kårhuset över markplan för att de, för att garantera säkerheten under kvällen, bestämt sig för att placera krypskyttar i kårhuset.

Så, efter två timmars dividerande och förhandlande med allt från stewards (den lokala motsvarigheten till PP) till Metropolitan Police och hjärntvättade Special Forces snubbar begav jag mig hemmåt, fortfarande iklädd mina löparkläder för en välförtjänt dusch.

Mina kläder fick jag hämta dagen efter - Jag kunde ju varit en terrorist? Jag kunde ju ha gömt en bomb eller ett gevär i mitt skåp? Jag kunde ju vara ute efter att skjuta Drottningen? - Om inte innan, så är jag det nu! =(

/Lasse - Länge leve republiken!

p.s. Jag springer 3 miles under 25 min, helt otränad *egotripp* =)

En sann saga

Det var en gång två killar som bestämde sig för att hjälpa D-sektionens industrimästeri med att ordna en företagsmässa. Vad de inte hade insett var att kvällen för den stora händelsen skulle bli lång och innehållsrik, åtminstone vad det gällde alkoholmängden. Nu var det så olyckligt att de två pojkarna, som vi kan kalla för Olle¹ och Hugo², inte hade något större grepp om hur mycket av de starkare varorna de egentligen klarade av. Under kvällen intog de stora mängder alkohol och när sällskapet efter festligheterna i idét vandrade vidare till kärhusets bastu så var åtminstone Hugo så illa därän att han dagen efter inte hade en aning om att han hade varit där.

Efter fortsatta samkväm och festligheter blev det då dags att dra hemåt. Olle insåg raskt att Hugo inte hade en chans att ta sig hem på egen hand och förbarmade sig därför över denne förvillade (fördruckna) själ. Hugo som inte heller hade något minne av detta vaknade upp på morgonen (eller kanske det var eftermiddag) dagen därpå utan att ha en aning om var han befann sig. Det tog en stund för Hugo att inse att han låg i Olles säng. Det

kunde åtminstone delvis bero på att Hugo hade tappat bort sina glasögon och därför inte såg så bra. Hans huvuds tillstånd i uppvakningsögonblicket kan säkert också ha spelat en avgörande roll i sammanhanget. Efter att ha letat efter glasögonen en stund insåg Hugo att de inte stod att finna i Olles rum, och som det senare skulle visa sig tycktes de inte finnas någon annan stans heller.

Under tiden som Hugo snusade (eller var det snarkade) i Olles säng var Olle långt ifrån nöjd med festandet. Han hade fått kontakt med några F-teknologer som värmdde upp i bastun inför sin stundande ölresa till grannlandet Danmark och de erbjöd Olle en plats i bussen. Så när Olle lett hem Hugo, kokade han makaroner, åt dessa och tog sig sedan tillbaka till kärhuset för att därifrån åka buss. Vid det här laget var Olle ganska "trött" och somnade sött på sin (och grannens?) plats i bussen. När han vaknade i Danmark hade han ingen aning om var han befann sig och absolut inget minne av hur han kom dit. Lyckligtvis fanns det några F-are tillgängliga som kunde förklara hur det hela hade gått till och fylla i Olles stora minnesluckor.

---

¹Per-Henrik Persson d00

²Markus Helgesson d00

Flix tölär

Nu är det dags för någon med mer insyn i sektionens oegentligheter och skåj att berätta det. Jag har blivit för gammal. En stofil.

Jag fick ihop åtta nummer och det är nästan dubbelt så många som någon annan gjort förr. Inte illa pinkat av en gubbe, eller hur?

Det är ett nytt år också, och igår kväll var det nyårsbal. Min efterträdare var inte där, så jag kunde inte fånga henne i en komprometterande situation. Jag tänkte jag skulle smutskasta henne, sådär lite preventivt, eftersom traditionen bjuder att man smutskastar sin föregångare, och jag inte skulle ha en chans att försvara mig när hon väl tagit över.

Fast det har varit skåj att skriva om alla era dumheter. Det har varit skåj att få läsa om alla dumheter som jag sedan inte vågat trycka. Folk har berättat för mig att x följde med y hem och andra har berättat vem det förmodligen var som hängav sig åt dekadenta lekar bakom soptunnorna vid kärhuset under nollegasquen 99 och andra har berättat om somliga gamble som skaffat sig unga flickvänner i n0llan eller hur många promille z hade när han åkte ambulans till sjukhuset eller vem som gjorde vad under scenen på Dimma, eller vem som försökte övertyga polisen på vägen hem att hans vita ljus fram visst fungerade, men att det var en hemlig frekvens som han fått av brittiska MI5, och att han visst bara hade ätit en läkerol, men

hade en del motoriska problem sedan födseln och att det inte alls var så farligt som det såg ut!

Allt utom det sista har jag av förklarliga skäl inte kunnat trycka med hänsyn till flickvänner, pojkvänner, risken att bli åtalad för förtal eller helt enkelt för att den fulla cyklisten inte var D:are, så vem bryr sig? Ibland har jag inte fått lov för Annika som, för att vara oansvarig, trots allt, är ganska ansvarsfull.

Såhär i avskedstalet, vill jag passa på att tacka alla. Jag vill tacka alla er som varit fulla och dumma, eller bara roliga. Jag vill tacka alla som berättat det i ord och i bild. Jag vill tacka PH för att han tryckt det så fint, trots att jag kommit med dåliga förslag och alltid när han varit som mest stressad av tentor och annat som skulle tryckas. Jag vill tacka Annika och hennes föregångare Max för att de lätit mig skriva nästan vad som helst. Jag vill tacka Micke Lindberg för hans crashcourse i PageMaker (som jag numera bytt till InDesign). Jag vill tacka alla gamla sponsorer. Jag vill tacka EFD för att skrivarna nästan fungerar. Jag vill tacka Fredrik och Martin med stab och pheus för att ni fixat nollingar jag kunnat skriva om. Jag vill tacka Lasse för att han faktiskt figurerat mer eller mindre i varje nummer jag skrivit. Dessutom vill jag tacka min mamma och pappa för att jag finns, så att jag har kunnat skriva!

Ha det bra allihop!

WD-redakteur emeritus
/flix